

TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

KHUẤT QUANG THỤY

Trong cơn gió lốc

TIỂU THUYẾT

Góc tăm tối cuối cùng

TIỂU THUYẾT

Không phải trò đùa

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

KHUẤT QUANG THỤY

Trong cơn gió lốc

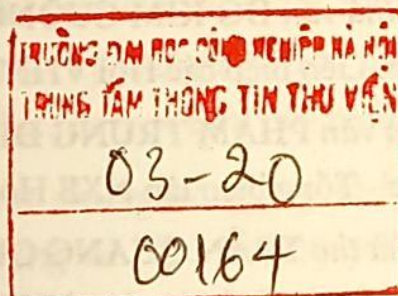
TIỂU THUYẾT

Góc tăm tối cuối cùng

TIỂU THUYẾT

Không phải trò đùa

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Nền văn học cách mạng Việt Nam được Bác Hồ đặt nền móng từ những năm đầu thế kỷ 20 và có bước phát triển rực rỡ từ sau Cách mạng tháng 8/1945, đặc biệt là trong sự nghiệp giải phóng dân tộc và xây dựng lại đất nước sau chiến tranh. Đó là thành tựu to lớn và phong phú cả về nội dung, tư tưởng, nghệ thuật và đội ngũ sáng tác. Những tác phẩm văn học kết tinh tài năng, tâm huyết của nhiều thế hệ nhà văn đã đi vào ký ức hàng triệu người Việt Nam, góp phần nuôi dưỡng vẻ đẹp tâm hồn và nhân cách con người Việt Nam, làm giàu có thêm những giá trị văn hóa Việt Nam mà ông cha ta đã dày công xây dựng. Tập đại thành văn học cách mạng và kháng chiến là bức tượng đài kỳ vĩ ghi lại diện mạo đất nước và con người Việt Nam về một thời kỳ vĩ đại của dân tộc, đưa tiến trình hiện đại hóa văn học lên một tầm cao mới.

Nhằm tôn vinh những đóng góp to lớn vào nền văn học cách mạng, Đảng và Nhà nước quyết định trao tặng Giải thưởng Hồ Chí Minh và Giải thưởng Nhà nước cho các tác phẩm văn học xuất sắc. Tiếp theo bộ sách văn học được Giải thưởng Hồ Chí Minh do Nhà xuất bản Văn Học xuất bản, Nhà nước đã quyết định giao cho Hội Nhà văn Việt Nam và Nhà xuất bản Hội Nhà Văn thực hiện dự án

“Công bố và phổ biến các tác phẩm văn học được Giải thưởng Nhà nước” (giai đoạn thực hiện 2014 - 2015).

Việc Nhà nước đầu tư xuất bản bộ sách lớn này không chỉ động viên, khích lệ các nhà văn tiếp tục lao động sáng tạo mà còn là công trình thực hiện Nghị quyết 9, Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa XI: “Xây dựng văn hóa, con người Việt Nam, đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững của đất nước”. Với ý nghĩa ấy, tác phẩm của mỗi tác giả được trân trọng in riêng; tôn trọng tính lịch sử, tính nguyên bản và thống nhất về quy cách, chất lượng, thẩm mỹ... theo tiêu chí của Chính phủ.

Với lòng trân trọng và ý thức trách nhiệm cao, tập thể cán bộ, biên tập viên Nhà xuất bản đã hoàn thành bộ sách quý với sự cố gắng cao nhất. Bộ sách gồm những tác phẩm của 121 tác giả được trao Giải thưởng Nhà nước qua ba đợt, năm 2001, năm 2007 và năm 2012.

Nhà xuất bản Hội Nhà Văn chân thành cảm ơn sự quan tâm và tạo điều kiện của các cơ quan chức năng của Chính phủ, Liên hiệp các hội văn học nghệ thuật Việt Nam, Ban chấp hành Hội Nhà văn Việt Nam giúp đỡ chúng tôi thực hiện dự án quan trọng này.

Xin trân trọng giới thiệu bộ sách đến bạn đọc trong và ngoài nước.

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Nhà văn
KHUẤT QUANG THỤY

TIỂU SỬ

HỌ VÀ TÊN KHAI SINH:

Khuất Quang Thụy. Sinh ngày 21/01/1950. Quê quán: Thanh Phần, Phúc Hòa, Phúc Thọ, Hà Tây. Dân tộc: Kinh. Tôn giáo: không. Đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam. Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam (1982).

VÀI NÉT VỀ QUÁ TRÌNH HỌC TẬP, CÔNG TÁC, SÁNG TÁC:

Nhập ngũ tháng 3/1967. Chiến đấu tại các chiến trường Đường 9 Quảng Trị, Nam Lào, Tây Nguyên, Nam Bộ từ 1967-1975. Học trường Viết văn Nguyễn Du khóa I. Tốt nghiệp năm 1982. Từ 1982 công tác tại tạp chí *Văn nghệ quân đội*.

TÁC PHẨM CHÍNH ĐÃ XUẤT BẢN:

Tiểu thuyết: *Trong cơn gió lốc; Trước ngưỡng cửa bình minh; Góc tăm tối cuối cùng; Giữa ba ngôi chúa; Không phải trò đùa; Những bức tường lửa; Người đẹp xứ Đoài*.

Truyện ngắn: *Thêm nắng; Nước mắt gỗ; Con nhà võ; Người ở bến Phù Vân*.

GIẢI THƯỞNG VĂN HỌC:

Giải thưởng Nhà nước về Văn học nghệ thuật năm 2007.

Trong cơn gió lốc

TIỂU THUYẾT

VÀO TRUYỆN

Việc chú Mánh vẫn ghi nhật ký chẳng còn là điều gì mới mẻ nữa. Cả tiểu đoàn 3 đã biết chuyện đó. Lúc đầu không thiếu gì người dè bủ, cho rằng đó là một việc làm có vẻ như vô công rồi nghề. Để châm chọc anh, họ còn bịa ra đủ thứ chuyện khôi hài xung quanh những tập nhật ký của anh.

Có lần, cậu Ổn, xạ thủ B.40, một tay lấu cá có hạng, không hiểu bằng cách nào đó đã thó được một trong ba cuốn sổ dày cộp ấy và mang ra đọc oang oang cho cả trung đội nghe. Nhiều đoạn thú ra phết, văn chương nữa là đẳng khác. Nhưng, cũng có những đoạn đọc lên làm mọi người cười đến nôn ruột. Cái đoạn chú Mánh ghi về cuộc chia tay của vợ chồng chú thì thật chan chứa “chất trữ tình đồng quê”. Đoạn này chú viết toàn bằng văn vần (thế mới bộp chộp), trong đó có những câu thế này:

Anh đi gìn giữ nước non

Còn em ở lại nuôi con tháng ngày

Thương em vất vả lắm thay

Áo dầm miếng vá tay đầy vết *trai*

Đáng lý phải viết *chai* nhưng chú Mánh lại viết thành *trai*, sai lỗi chính tả đứt đuôi con nòng nọc rồi; vậy mà ai nói chú cũng không chịu. Đến khi tiểu đội trưởng Hưng, dân sư phạm chính ngạch, phải giải thích rằng: nếu chú viết *chai* thành *trai* thì câu thơ sẽ bị hiểu trệch sang nghĩa khác, xúc phạm đến lòng chung thủy của “thím ấy”, chú Mánh mới “à” một tiếng, vỗ đùi đánh bịch, và than: “Cái sự chữ nghĩa nó cũng hóc hiểm thật!”.

Nhưng nói chung thì chú viết rất có duyên, đọc lên ai cũng thấy đúng cái giọng khôi hài của chú mỗi khi kể chuyện. Văn vẻ cũng không đến nỗi quá quắt, trừ một vài đoạn lắm “thì” lắm “mà” quá, ai cũng có thể nhận ra ngay.

Một hôm, chú lười ở đâu về một tờ báo, trở vào những cột dài dằng dặc và bảo chúng tôi:

- Đây, các cậu đọc mà xem, chuyện chẳng có quái gì cả, ấy vậy mà “nó” viết hay quá đi mất. Chúng mình thiếu cha gì những chuyện đại loại như thế này, có khi còn hay hơn nhiều ấy chứ.

Ồn bảo:

- Vậy thì chú viết đi.

Chú Mánh đang hăng, buột miệng tuyên bố:

- Chưa biết chừng, sẽ có lúc tớ viết cho các cậu xem.

Thế là hôm sau hể kể chuyện với ai, Ổn cũng oang oang tuyên bố: “Anh Mánh đang chuẩn bị viết truyện chiến đấu của chúng mình đấy”. Còn ai lạ gì cái tính bô lô

ba la của anh chàng *Ốn-ba-toác* nữa. Ấy vậy mà cái biệt hiệu “Văn sĩ Mánh” vẫn cứ được tung ra. Lần này chú Mánh nổi nóng thực sự, (đâu như có bóp cho Ốn một cái để trị cái bệnh láu táu); nhưng dù sao, cái biệt hiệu “Văn sĩ Mánh” cũng ra đời mất rồi.

Không biết sau này anh trung đội trưởng Nguyễn Văn Mánh có viết truyện hay không, nhưng cho đến bây giờ rõ ràng cả đại đội đều mê những cuốn nhật ký của Mánh. Vô hình chung, nó đã biến thành một cuốn “sử biên niên” của cả đại đội. Ở đó, Mánh đã ghi hầu như không sót một ngày nào, một sự kiện nào đã diễn ra trong đơn vị kể từ khi hành quân vào chiến trường Tây Nguyên đến nay. Mỗi khi muốn nhớ lại một kỷ niệm nào đó, chẳng hạn: hôm nào thì đơn vị vào tới chiến trường; bị trận bom đầu tiên ở đâu; ăn cái Tết đầu tiên ở chiến trường có những thứ gì; mất chốt đường 14 hôm nào; vì sao đại đội trưởng bị ong đốt cho một trận thừa sống thiếu chết ở làng Gà, v.v... nghĩa là đủ mọi chuyện lớn nhỏ đã diễn ra trong đại đội, tiểu đoàn; ai muốn nhớ lại cho chính xác hoặc khi cần phân xử cho một cuộc tranh cãi, nhất nhất đều phải đến nhờ Mánh mở nhật ký ra coi hộ và cho ý kiến... Chính trị viên đại đội viết tổng kết các chiến dịch, có khi cũng phải đến nhờ Mánh cung cấp cho một vài chi tiết mà anh quên không ghi.

Nhưng, cả đại đội không ai ngờ rằng những cuốn nhật ký ấy lại quan trọng tới cái mức: khi trung đoàn đặt vấn đề viết tiếp “truyền thống trung đoàn 6” thì, đích thân chủ nhiệm chính trị trung đoàn (vốn là chính trị viên cũ của

TRUNG LÂM THÔNG TIN THƯ VIỆN

03 - 20

00164

MỤC LỤC

• LỜI NHÀ XUẤT BẢN.....	7
• TIỂU SỬ.....	11
I. TRONG CƠN GIÓ LỐC.....	13
II. GÓC TẮM TỐI CUỐI CÙNG.....	507
III. KHÔNG PHẢI TRÒ ĐÙA.....	639